

8th LAKE KONSTANZ GUITAR CONFERENCE EN DE LEYENDA FOUNDATION

DOOR OLAF TARENSKEEN

BACK AT SCHOOL

“Welcome to this conference, the coming three days we are back at school.” Met die woorden opende Andreas Stevens van de EGTA Duitsland de 8th Lake Konstanz Guitar Research Conference. Zijn boodschap zette meteen de toon, dat was even wennen. In een gitaarwereld die vooral draait om festivals en podia voor performance, is deze conferentie een evenement waarop de gitaar als onderzoeksobject centraal staat.

Er zijn meer regelmatig terugkerende guitar research conferenties actief of recent geweest. Om er een paar te noemen:

EUROPA:

- Lake Constance Guitar Research Conference, International Guitar Research Conference (or satellite events of the International Guitar Research Centre);
- Congresso Guitarrístico de Braga;
- Itinerant: The 21st Century Guitar Conference¹;
- Cambridge Consortium for Guitar²;
- The Guitar in Popular Music Conference (Canterbury / University of Kent)³

VERENIGDE STATEN:

- GFA Guitar Foundation of America

Symposium for Guitar Scholars³;

BRAZILIË:

- Simpósio Académico de Violão da EMBAP

De organisatie van de huidige conferentie was in handen van drie leden van de Duitse EGTA, Daniel Marx, gitarist en PhD kandidaat, Andreas Stevens en Gerhard Penn. Locatie was de universiteit van Kreuzlingen, pal aan de Bodensee. Een hypermodern gebouw met glazen gevels en strakke lijnen, waarin de echo van stemmen en gitaren scherp weergalmd.

Vanuit Konstanz, waar veel deelnemers verbleven, was het een korte wandeling: langs de verlaten douaneposten die nog herinneren aan een tijd van grenscontroles, de brug over, en dan die open, moderne campus binnen.

Voor mij was er een duidelijke aanleiding om aanwezig te zijn: op advies van dr. Ari van Vliet presenteerde ik mijn artistiek onderzoek “Transmutations of the Classical Guitar in Contemporary Jazz”. Vanuit Den Haag had ik mijn comboversterkertje meegenomen voor een live demonstratie van enkele items.

Als enige Nederlandse deelnemer kwam ik toch een bekende tegen,

en wel Leonard Beck – inmiddels 83 jaar – die in Den Haag ooit voormalig KC docent A. Pereira Arias verving tijdens diens afwezigheid in de jaren 80. Zo werd de conferentie ook een plek van persoonlijke herinneringen. De reis had, zoals alle buitenlandse tours, een heugelijke vakantie vibe. De ontmoeting van de deelnemers vond plaats op de Roof-top-bar Hotel Viva Sky te Konstanz, met uitzicht over de Bodensee, het drielandpunt van Zwitserland, Duitsland en Oostenrijk, wat misschien symbool kon staan voor het internationale gezelschap uit een negental landen waaronder de V.S.

Het programma bood een breed spectrum van lezingen van prominente historici, bijdragen van promovendi, maar ook van individuele onderzoekers die zich met uiteenlopende aspecten van de gitaar bezighielden. Conferenties als deze zijn verspreidingskanalen voor gitaargerelateerde informatie en ideeën voor een specifiek publiek.

[Omdat in dit artikel de Engelse teksten beter de sfeer van de conferentie weerspiegelen dan een vertaling, hebben we besloten ze daarin af te drukken. Wanneer je de teksten liever

¹ R. Torres, 2025

² guitarconsortium.org/?utm_source=chatgpt.com "The Cambridge Consortium for Guitar Research – Patron ..."

³ guitarfoundation.org/page/2025symposium?utm_source=chatgpt.com "2025 Symposium for Guitar Scholars"

in het Nederlands wil lezen: scan de qr-code onder het artikel. red.*]

Daniel Marx: 'This year's meeting was particularly broad in scope, including as it did several pedagogical topics. Other presentations focused on aspects of organology, the repertoire and performance-specific instrumentation, biographies of lesser-known exponents of our instrument, ...' In addition to returning participants, the group contained numerous newcomers, who fostered many new contacts and connections. The event was supported by EGTA Germany, demonstrating that the need for this format is recognized and appreciated'⁴.

Enkele van de 25(!) deelnemers en hun bijdragen:

- **Marco Ramelli:** 'Mario Parodi and the Romantic Piano Performance Practice on the Guitar';
- **Detlev Bork:** 'Early chamber music recordings with guitar';
- **Matthew Denman:** 'The guitar community on OCU-Oklahoma University', zie verder hieronder);
- **Andreas Schreier:** 'Children sing and make music – a teaching aid

with 16 new songs for everyday use with instructions for independent music-making';

- **Gerhard Penn:** 'Mauro Giuliani: Gran Concerto pour la Guitare op.30 - On the history of its origin, performances and recordings';
- **Daniel Marx:** 'Rondo Savoyard' by Leonard Schulz (1813-1860) - the discovery of an enigmatic transcript';
- **Rita Torres:** 'Communication: Guitar research in the 21st century', deze bijdrage uit Portugal liet zien dat de meeste conferenties plaatsvonden in Engels- en Portugeestalige landen. De Lake Constance Conference behoort tot de top vier wat betreft het hoogste aantal onderzoeksbijdragen vanaf 2007 (R. Torres, 2025).

Mijn eigen onderzoek/presentatie – in verkorte vorm eerder gepubliceerd in El Maestro 71 - viel in de categorie 'Individual encounter, instrument- and music score exhibition'. Met dit cross-over onderzoek over de klassiek-nylonsnarige gitaar in Jazz, bleek ik minder buitenstaander dan ik dacht vanuit mijn achtergrond van

vooral klassiek gitaar en hedendaagse ensemblemuziek.

Detlev Bork (in de categorie Early Chamber Music Recordings with Guitar) presenteerde opnamen van gitaar in 20ste-eeuwse ensemblemuziek. Een thema dat me direct terugbracht naar Los Angeles, 1980, toen ik Schönberg's Serenade op. 24 uitvoerde met het Schönberg Ensemble, onder het toezien van Schönbergs eigen toenmalige assistent Leonard Stein.

Een onverwacht eigentijdse dimensie aan de conferentie gaf Matthew Denman, directeur van de Leyenda Foundation (Leyenda.com). Zijn presentatie wil ik uitgebreider onder de aandacht brengen met een kort interview dat onlangs via de mail tot stand kwam.

De Leyenda Foundation is een platform voor gitaareducatie en voor ondersteuning van uitvoerende gitaristen en innovatieve projecten die traditie en vernieuwing verbinden, in samenwerking met de Oklahoma City University. Een onderwijsinstituut rond verschillende gitaar tradities.

Klassiek gitaar: 'Celebrating the towering legacy of Celedonio Romero' en de generaties die hij inspireerde Celin, Pepe, Angel, Celino, and Lito Romero;

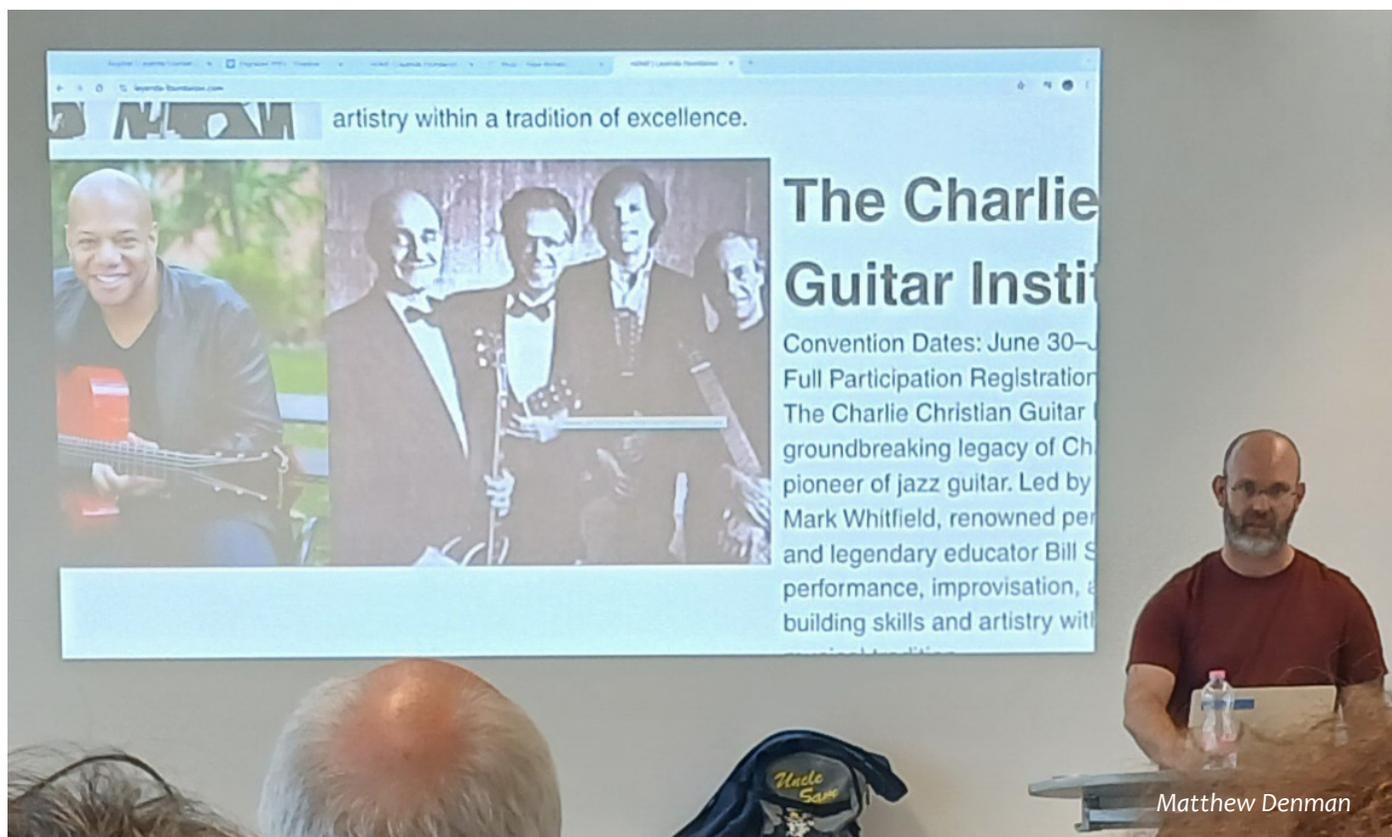
Jazz: De Jazz van Charlie Christian, o.l.v. Grammy Award-winner Mark Whitfield en andere bekende jazz educators;

Fingerstyle: de rol van John Knowles, die vaak samenwerkte met Chet Atkins en Tommy Emmanuel;

Flamenco: o.l.v. de geprezen performer en educator Erika Vasquez.

⁴ Soundboard Scholar 10©2025 Guitar Foundation of America

Denman sprak met energie en visie over de symbolische en verbindende rol van de gitaar in de hedendaagse cultuur, zoals vormgegeven in jaarlijkse gitaarweken op de OCU.

Met programma's voor jonge musici, docenten en wereldklasse artiesten bouwt de stichting aan een duurzame muzikale toekomst, waarin tradities worden gekoesterd en nieuwe generaties worden geïnspireerd. Vanwege deze intrigerende gitaarge-relateerde ideologie heb ik Matthew Denman (M.D) een drietal vragen gesteld om meer inzicht te krijgen in zijn werkwijze en motivatie, en in de doelstellingen van de foundation.

Een introductie van Matthew zelf:

"I'm deeply grateful for the opportunity to share a few thoughts with the EGTA Journal, and to introduce both myself and the Leyenda Foundation

to the European community.

Leyenda was born from a desire to build bridges — between genres, cultures, and generations — and to celebrate the guitar as a meeting place for artistic and human connection. Much of what I've learned has come from those who came before me, especially Pepe Romero, whose generosity of spirit and boundless musical curiosity have profoundly shaped my own path. Many people may not know that Pepe is also an accomplished painter and visual artist, with one of his works featured at the Metropolitan Museum of Art in New York. That breadth of creativity — his ability to move effortlessly between disciplines — captures the same spirit we try to cultivate through Leyenda. His influence, and the legacy of artists like Charlie Christian and John Knowles, continue to guide our work.

I also want to take a moment to thank Brian and Tamera Hays, who have been tremendous supporters and a huge reason for our success. Their belief in Leyenda's mission — and in the artists and educators who make it possible — has helped transform ideas into real opportunities for others. Through Leyenda, we aim to carry that lineage forward: cultivating spaces where artists, educators, and students from every discipline can come together to learn, collaborate, and imagine what the future of music might be".

EEN DRIETAL VRAGEN AAN MATTHEW DENMAN:

O.T: One of Leyenda's goals is to preserve centuries-old guitar traditions while also creating space for innovation. In the Netherlands, genres are

quite separated—even if it may not seem so. Is it a risk to publicly manifest different musical genres within guitar?

M.D: I'll never forget the first time Pepe Romero mentioned Joe Pass. Of course, I knew who Joe Pass was, but it was a revelation to learn how close they were. Joe was the one who got Pepe into smoking cigars. He loved the Mozart Variations by Sor, and Pepe said Joe would ask him to play it almost daily. They would often end their shows together — Pepe playing a classical piece while Joe improvised over it. Tragically, Joe died while on tour with Pepe. Before he passed, he asked Pepe to play for his funeral — and then to blow a puff of cigar smoke into the casket. And that's exactly what Pepe did, with Susan Lamborghini, their tour manager, by his side.

For me, that story captures the heart of what Leyenda is about. The idea

that musical genres are somehow incompatible is a modern invention — one that has little to do with the way artists have actually lived and worked. The guitar has always been a bridge: between cultures, between centuries, and between people. When we manifest multiple traditions within the same space, we're not creating tension; we're honoring a shared lineage. The real risk lies in separating what has always belonged together.

O.T: I'm not sure if it is part or a side effect of the foundation goals, but do you see 'cross-over' interests within the participating students?

M.D: The Leyenda Convention drew guitarists from all over the world. They were diverse in every way — culturally, personally, and stylistically — but what surprised me most was how many could already play multiple styles at a professional level. Many

classical players were fluent in jazz, and many jazz players could read and interpret classical repertoire beautifully. And if they couldn't yet, there was a strong desire to become that kind of multifaceted musician. Several participants performed in both the Romero Ensemble and the Charlie Christian Jazz Ensemble during the same week, often bringing both classical and electric guitars to the stage. Young players were clamoring to take part, eager to study with legends across traditions — taking lessons from Pepe, Celino, and Lito Romero one day, and from Mark Whitfield or John Knowles the next.

I was deeply moved by Pepe, Celino, and Lito's stories about growing up in the aftermath of the Spanish Civil War. Though they were very poor, they described a joyful home — always filled with poets, philosophers, dancers, musicians, and artists of all

Leyenda Teachers: Joe Pass, Pepe Romero, Leo Kottke, Susan Lamborghini, Paco Peña

kinds. It was a world where creativity and conversation flowed freely, regardless of discipline or status. At Leyenda, we are trying to recreate that joyful home — a space alive with art in all its forms, where classical and jazz guitarists, dancers, composers, and educators sit side by side, sharing the same air. When that happens, the boundaries between genres dissolve, and what remains is what truly matters: community, imagination, and joy.

O.T: Looking ahead: With plans for the Leyenda Music Conservatory and expansion into other disciplines, what role do you envision for the foundation in the broader international music world- say, ten years from now?

M.D: This is a serendipitous question, because at this very moment I am exploring the creation of an European headquarters for Leyenda. My goal is to bring the spirit and richness of the Charlie Christian and Celedonio Romero festivals abroad - celebrating classical, jazz, and other musical styles alongside diverse art forms under one inclusive vision.

We have also launched the Leyenda Artist-First Music Label and are preparing to introduce our publishing wing — two major steps toward giving artists greater creative freedom and long-term sustainability. Alongside these, we are expanding into other disciplines, beginning with Vázquez Flamenco Dance, a new initiative that celebrates the intersection of movement, rhythm, and storytelling.

There are also plans for Leyenda Film, which will focus on creating online certificate programs connected to

our institutes and educational offerings. The goal is to make high-level, artist-centered learning accessible to musicians everywhere — expanding Leyenda’s reach while preserving the personal warmth and sense of community that define everything we do.

‘Access to the Arts should never depend on circumstance’ Leyenda’s educational mission continues to grow as well. Our Come Together program provides free professional development for guitar teachers of all styles, while Leyenda Spark offers free music education and opportunities to students aged 12–18. These programs embody our belief that access to the arts should never depend on circumstance.

I am currently researching the process of establishing a European non-profit and identifying a location with a strong classical and jazz heritage. I hope to help guide this next chapter in collaboration with shared local leadership.

In ten years, I imagine a vibrant international network of artists, educators, and partners united by our artist-first, community-driven philosophy — a global ecosystem where creativity and collaboration transcend borders. If we succeed, Leyenda will be known not only for preserving artistic traditions, but for reimagining what a music foundation can be: a joyful, inclusive home for artists of every kind.

Een geweldig initiatief van deze persoon ‘overseas’ die vanuit overtuiging - en ondersteund door ‘the Great Artists’ - probeert om genres (‘werelden’ in populaire literatuur)

die gewoonlijk met een gescheiden en gesegregeerde markt en productie te maken hebben, bij elkaar te brengen.

Ook in Nederland vindt men het vrij normaal dat elk genre in zijn specifieke context afgescheiden blijft. Daarom was het verfrissend om Matthew Denman live gezien en gehoord te hebben over de ‘community driven’ dimensie van Leyenda. Ik ben geneigd mijn eigen opvatting over de ‘jazzpolitie’ of de ‘authentieke gitaartraditie’ nog eens te herzien.

Een onverwachte waardevolle ontmoeting, rondom een actueel thema. In feite brengt Matthew Denman in de praktijk wat El Maestro op papier doet.

Het 8th Lake Konstanz Guitar Conferences was dus geen festival vol virtuoze solo’s, maar een laboratorium van ideeën. Op de hypermoderne universiteit van Kreuzlingen, met uitzicht op de Bodensee, kwamen herinneringen, onderzoek en vooruitblik samen. Drie dagen 'terug naar school' – en tegelijkertijd genoeg om jaren mee vooruit te kunnen.

*Link naar de vertaling :

